

DANKBAAR AANDENKEN AAN

DE HEER

Willy DE COUVREUR

echtgenoot van Mevrouw

Suzanne VAN DEN BOSSCHE

geboren te Parike op 28 mei 1934

en overleden in het Instituut Jules Bordet

te Brussel op 27 november 1994,

gesterkt door de HH. Sacramenten der zieken.

Hoop en wanhoop, droom aan scherven, ziekte en dood horen bij het leven als eten en drinken. Hoe lang leeft een mens? Hoe lang sterft een mens? Hoe lang duurt eeuwig? De mens is maar kort. Honderd jaar is heel veel. Zestig jaar is te weinig. Is het genoeg om als Willy zestig jaar jong te blijven, het goede en het ware en het mooie te doen, als man en vader.

Bij de eerste symptomen van zijn ziekte staan de sterren verkeerd. De diagnose is hard. De waarheid is meedogenloos. Wat volgt is een aaneenschakeling van foto en onderzoek. Een langzaam maar snel van kwaad tot erger. Suzanne gaat de weg mee, de donkere tunnel in. Liefde is zich vastklampen aan mekaar. Het is handig alles met z'n tweeën te doen. Man en vrouw kunnen niet zonder mekaar, zoals de zon niet zonder de maan. Ook Geert en Patricia gaan en komen, van Lierde naar Brussel, dagelijks heen en terug. Evie in het bijzonder is nabij en lief voor hem.

Zijn dood is hun verlies, ook het zijne. De ruimte, de frisse adem, het land, de weide met de schapen, de liefde in het gezin, het huis, tuin en keuken, moeder en zoon, de goede jaren inclusief de laatste vijf... alles wijst er op dat Willy het enorm naar zijn zin heeft. Hij wil het ook de anderen gunnen. Hij geeft bloed en plasma voor het Rode Kruis. Hij is bereid tot dienst. Vraag het zijn geliefden, de burens, de boeren, de sportvrienden. Ze treuren. Geen bomen meer die hij zien kan, geen dieren meer die hij verzorgen kan, geen paradijs meer waarin hij werken kan. Geen kranten meer. Geen kookkunst meer. Geen gesprek meer. Nooit meer zijn inzicht, zijn realisme, zijn optimisme, zijn gezelligheid, zijn inzet.

Een huis staat langs de Tempel, eenzamer dan vroeger. Nu woont er een vrouw alleen. Ze weet alles van vroeger. Ze zal overeind blijven. Ze is dankbaar om hun zoon en om de buurt. Willy noemt het afscheid en het weggaan de grootste pijn. Eerst ligt het alleen achter je, dan plotseling ook voor je. Geloof maar niet dat het went. Waarom eigenlijk?

De families

**DE COUVREUR, VAN DEN BOSSCHE,
BURENS en DE SMET,**

danken U

voor uw blijken van christelijke deelneming.

Druk. A. De Borre - Mincke - (055) 42 20 91
Rouwl. Van den Driessche - (054) 41 28 50